

Rigsdagen stieblikkelig denne Myndighed? Grundloven er, som bekendt, af 5te Juni 1849, men der hengik over et heelt Aar, inden den første Finantslov vedtoges, og der var altsaa et heelt Aar, hvori man slet ikke saae Frugterne af, at Repræsentationen havde faaet lovgivende Myndighed i denne Henseende. Der var imidlertid ikke Noget dengang, der jo ikke indsaae, at det var naturligt, at det maatte være saaledes; men, hvorfor skulde det ikke ogsaa være naturligt nu? Det var, som sagt, umuligt at undgaae, at der maatte være et Tidsrum, hvori denne Regnskabsret ikke kunde være til. Ja, siger man, det vilde vi indrømme, men saa er der givet Kongen Ret til at approbere Statsregnskabet. Er det da noget Farligt? Hvo approberer nu Statsregnskabet? Hidtil har man ikke fundet Formen derfor; man har hjulpet sig ud af Banskelligheden ved slet ikke at approbere det; Rigsdagen approberer det ikke, og Rigsdagen kan tidt nok opstille den Paaastand, at den kan approbere det, den vil ikke finde nogen Hjemmel derfor i Grundloven, og den vil ikke saae nogen Regjering til at indrømme denne Ret. Er det da en saa stor Indskrænkning, der er skeet ved, at denne provisoriske Tilstand er fastsat for Fællesregnskabets Bedkommende i en meget kort Tid? Er der imellem det, der saaledes vil finde Sted, og det, som finder Sted nu, upaatalt af Rigsdagen, en saa stor Forskjel? (Nogle Stemmer: Jo, Jo). Jeg mener det ikke. Det bliver i det Væsentlige det samme Resultat; thi, mine Herrer! vi skulle ikke tage Bestemmelserne stykkevis, men vi skulle tage dem i deres Heelhed, og der er sat en Ting til i Forsatningsudkastet, som ikke var opstillet i Adressen, men uden hvilken alt Andet var et Blandværk, og det er Ministeransvarligheden, den fulde Ansvarlighed, og den har Rigsgaardet fra den første Dag, det træder sammen, den har det at holde sig til, og læg endnu Mærke til, at ingen Dverfskridelse kan skee uden under betryggende Former, ikke anderledes end at den maa bringes til Rigsgaardets Kundskab usfortøvet, saasnart det er traadt sammen. Forholdet vil altsaa stieblikkeligt blive ordnet paa den Maade, at Rigsgaardet strax vil kunne undersøge enhver Dverfskridelse

og strax drage til Ansvar dem, der have misbrugt Bevillingerne ved det foreløbige Normalbudget og Tillægslovene. Er det endelig en Fare, at Regjeringen har faaet Ret til at give dette Budget, og vil derved det endelige Normalbudget være udsat for at blive en reen Illusion? Jeg kunde ønske slet ikke at svare herpaa. Der er overhovedet saa mange Bemærkninger, som man slet ikke kan eller bør svare paa, som det er aldeles umuligt at indlade sig paa. Der var saaledes en æret Rigsdagsmand, der, uagtet det staaer med udtrykkelige Ord, med saa klare Ord, som Sproget har dertil, at Rigsgaardet selv tager Beslutning, om Forhandlingerne skulle være offentlige, spurgte om, hvorvidt et Medlem kunde foreslaae, at en saadan Beslutning toges, eller om Præsidenten maaskee kunde forbyde det. Kan man ikke troe, at det er Alvor, hvad der staaer med klare Ord, saa kan det ikke nytte Noget, at man svarer Ja dertil, thi derved ophæver man jo kun, hvad Enhver forud kunde vide; Forretningsordenen af 4de December 1854 staaer jo til Dverfskud i Lovsamlingen, og de Herrer kunne jo ogsaa see det der og selv overbevise sig om, hvorledes Beslutninger tages af Rigsgaardet. Man kunde jo paa samme Maade spørge; har Rigsgaardet Ret til at fordre det Lokale, som vil være nødvendigt, eller overhovedet til at fordre noget Lokale? Kunne vi ikke udsætte os for, at naar Rigsgaardet træder sammen, der da ingen Plads bliver for Tilhørerne, eller at man kunde paaastaae, at Forhandlingerne vare offentlige, skjøndt der blot var Plads til to Mennecker. Man kunde jo spørge, om der var Sikkerhed for, at Tilhørerne fik Udgang til Lokalet, og om der ikke kunde sættes en Skæde udenfor, der spærrede Udgangen. Man kan endelig sige: Hvad kan det nytte, at Rigsgaardet kan beslutte at lade Forhandlingerne trykke? Har det da fuld Bevillingsret? Nei, det skal jo bevilges i Forening med Regjeringen. Det kan altsaa ikke saae Stenographer eller Trykkeri, thi hvor skulde det saae Midler fra til at bestale med? Det er jo ikke sagt, at de Udgifter, og det er ikke saa Udgifter, som dette Apparat vil koste, skulle bevilges af Regjeringen; Regjeringen kan jo nægte dem, saa valder